

РЕШЕНИЕ

№ 14177

гр. София, 08.12.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 156 СЪСТАВ, в публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: ВА

при участието на секретаря ЕД
като разгледа докладваното от ВА Гражданско дело № 20221110134060 по описа за 2022 година

РЕШЕНИЕ

08.12.2022 г., гр. София

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, I Г. О., 156-ти състав, в открито публично заседание на десети ноември през две хиляди двадесет и втора година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ВА

при секретаря ЕД, като разгледа докладваното от съдия ВА гр. дело № 34060/2022 г. по описа на СРС, за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 124 и сл. ГПК.

Ищецът „ТС” ЕАД, с ЕИК, моли да се осъдят ответниците да заплатят следните суми: Е. Г. П. - Б с дял 5/36: 683,39 лв. - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия за периода от м.05.2016г. - м.04.2019г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, 68,96 лв. - мораторна лихва за забава върху посочената главница, начислена от 15.09.2017г. до 20.12.2019 г., както и сума за дялово разпределение в размер на 9,78 лева главница от м.12.2016г. до м.04.2019г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, и 1,77 лева лихва за периода от 31.01.2017г. до 20.12.2019г.; А Гев П. с дял 5/36: 683,39 лв. главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия за периода от м.05.2016г. - м.04.2019г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане

[illegible]

разпределение в размер на 4,89 лева главница от м.12.2016г. до м.04.2019г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, и 0,88 лева лихва за периода от 31.01.2017г. до 20.12.2019г.; П Р С.ов с дял 1/6 от 5/36 ид. ч.: 113,89 лв. главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия за периода от м.05.2016г. - м.04.2019г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, 11,49 лв. мораторна лихва за забава върху посочената главница, начислена от 15.09.2017г. до 20.12.2019 г., както и сума за дялово разпределение в размер на 1,63 лева главница от м.12.2016г. до м.04.2019г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, и 0,29 лева лихва за периода от 31.01.2017г. до 20.12.2019г.; С Ра Д с дял 1/6 от 5/36 ид. ч.: 113,89 лв. главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия за периода от м.05.2016г. - м.04.2019г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, 11,49 лв. мораторна лихва за забава върху посочената главница, начислена от 15.09.2017г. до 20.12.2019 г., както и сума за дялово разпределение в размер на 1,63 лева главница от м.12.2016г. до м.04.2019г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, и 0,29 лева лихва за периода от 31.01.2017г. до 20.12.2019г. и М Ра С.ова с дял 1/6 от 5/36 ид. ч.: 113,89 лв. главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия за периода от м.05.2016г. - м.04.2019г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, 11,49 лв. мораторна лихва за забава върху посочената главница, начислена от 15.09.2017г. до 20.12.2019 г., както и сума за дялово разпределение в размер на 1,63 лева главница от м.12.2016г. до м.04.2019г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, и 0,29 лева лихва за периода от 31.01.2017г. до 20.12.2019г. Поддържа се, че ответниците са наследници на Спаска Панкова Дерменджийска и отговарят за нейните задължения за имота като потребител на топлинна енергия за битови нужди относно апартамент № 2 в гр. София, ул., ет.1. Твърди се, че продажбата на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни Общи условия, които имат характер на договор между топлопреносното предприятие и потребителя и регламентират отношенията във връзка с доставяне, разпределение, изчисляване, заплащане на топлинната енергия, които общи условия са надлежно публикувани и са влезли в сила за потребителя, без да е нужно изричното им приемане. Ищецът твърди, че за процесния период наследодателката на ответниците получавала топлинна енергия, която е следвало да бъде заплатена, но тя не изпълнила точно /в срок и по размер/ задължението си за заплащането ѝ. Твърди се, че е налице и забава за заплащане на задълженията. Твърди се, че е сключен договор за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия с фирма „МЕ“ ООД, като топлинна енергия за имота е начислявана по прогнозни месечни вноски, като след края на отоплителния сезон са изготвяни изравнителни сметки на база реален отчет на уредите за дялово разпределение. Поддържа се, че за имота са издадени такива изравнителни сметки. Ищецът претендира плащане на вземанията в горепосочените размери. Претендира разноски.

В срока по чл.131 от ГПК ответниците са депозирали писмени отговори, в които оспорват исковете.

Ответницата Е. П. оспорва да е наследник на починалата и да е клиент на ТЕ. Твърди, че не отговаря за процесните задължения, тъй като се е отказала от наследството на СД. Моли за отхвърляне на исковете.

Ответниците Д. А., К. А. и Р. А. оспорват исковете, тъй като не са наследници на СД и не отговарят за задълженията ѝ. Релевират възражение за давност. Молят за отхвърляне на исковете спрямо тях.

Ответницата К С.ова оспорва исковете спрямо нея, тъй като се е отказала от наследството на П С.ов и не отговаря за процесните задължения.

Ответницата СД оспорва исковете спрямо нея, тъй като се е отказала от наследството на П С.ов и не отговаря за процесните задължения.

Ответницата М С.ова оспорва исковете спрямо нея, тъй като се е отказала от наследството на П С.ов и не отговаря за процесните задължения.

Ответникът П Р С.ова твърди, че се е отказал от наследството на П С.ов и не отговаря за процесните задължения.

Ответниците С. И., Н. П., Н. П. и А П., чрез назначения особен представител, оспорват исковете. Оспорват СД, съответно ответниците, да са клиенти на ТЕ. Оспорват да отговарят за процесните задължения, които не са установени. Молят за отхвърляне на исковете.

Третото лице-помагач на страната на ищеца не изразява становище по исковете.

Съдът, като съобрази правните доводи на страните, събраните писмени доказателства, поотделно и в тяхната съвкупност, съгласно правилата на чл. 235, ал. 2 ГПК, намира за установено следното:

СРС, 156-ти състав е сезиран с първоначално обективно, кумулативно и пасивно, субективно съединени, осъдителни искове с правно основание чл. 318, ал. 2 ТЗ, във вр. чл. 200 ЗЗД, във вр. чл. 110, ал. 2 ЗС и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

При релевираните в исковата молба твърдения възникването на спорното право се обуславя от осъществяването в обективната действителност на следните материални предпоставки (юридически факти): **1.** наличието на действително правоотношение по договор за продажба (доставка) на топлоенергия, по силата на което продавачът се е задължил да прехвърли правото на собственост върху процесните стоки и да ги предаде, а купувачът да ги получи и да заплати уговорената продажна цена и **2.** продавачът да е доставил топлинна енергия в твърдяното количество на купувача.

Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ „потребители на топлинна енергия“ са всички **собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда** - етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение. А по силата на определителната правна норма, регламентирана в § 1, т. 42 (отм.) ЗЕ, но действащ през релевантния период, „потребител на енергия или природен газ за битови нужди“ е физическо лице - **собственик или ползвател на имот**, което ползва топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за **домакинството си**. А съгласно § 1, т. 2а от ДР ЗЕ 2а. (Нова - ДВ, бр. 54 от 2012 г., в сила от 17.07.2012 г.) „Битов клиент“ е клиент, който купува електрическа или топлинна енергия с топлоносител гореща вода или пара за отопление, климатизация и горещо водоснабдяване, или природен газ за собствени битови нужди, а съобразно § 1, т. 41б ДР ЗЕ „Потребител на енергийни услуги“ е: краен клиент, който купува енергия или природен газ, и/или ползвател на преносна и/или разпределителна мрежа за снабдяването му с енергия или природен газ.

Съгласно **т. 1 от Тълкувателно решение № 2 от 17.05.2018 г. на ВКС по тълк. д. № 2/2017 г., ОСГК** – „Собствениците, респективно бившите съпрузи като съсобственици, или титулярите на ограниченото вещно право на ползване върху топлоснабдения имот, дължат цената на доставената топлинна енергия за битови нужди съгласно разпоредбите на Закона за енергетиката в хипотезата, при която топлоснабденият имот е предоставен за ползване по силата на договорно правоотношение, освен ако между ползвателя на договорно основание и топлопреносното предприятие е сключен договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за същия имот, през времетраенето на който ползвателят като клиент на топлинна енергия за битови нужди дължи цената й...

Клиенти на топлинна енергия за битови нужди могат да бъдат и правни субекти, различни от посочените в чл. 153, ал. 1 ЗЕ, ако ползват топлоснабдения имот със съгласието на собственика, респективно носителя на вещното право на ползване, за собствени битови нужди, и същевременно са сключили договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за този имот при публично известните общи условия директно с топлопреносното предприятие. Договорът между това трето ползващо лице и топлопреносното предприятие подлежи на доказване по общия ред на ГПК, например с откриването на индивидуална партида на ползвателя при топлопреносното дружество, но не се презумира с установяване на факта на ползване на топлоснабдения имот. В гореизложения смисъл изброяването в нормата на чл. 153, ал. 1 ЗЕ на собствениците и титулярите на ограниченото вещно право на ползване като клиенти (потребители) на топлинна енергия за битови нужди и страна по продажбеното правоотношение с топлопреносното предприятие не е изчерпателно. Противното разбиране би противоречало на принципа за договорна свобода, регламентиран в чл. 9 ЗЗД и приложим както за гражданските, така и за търговските сделки. При постигнато съгласие между топлопреносното предприятие и правен субект, различен от посочените в чл. 153, ал. 1 ЗЕ, за сключване на договор за продажба на топлинна енергия за битови нужди за топлоснабден имот при спазване на одобрените от КЕВР публично известни общи условия, съставляващи неразделна част от договора, този правен субект дължи цената на доставената топлинна енергия за собствените му битови нужди.

С Решение № 20184695/13.09.2021 г., постановено по гр. д. № 1731/2020 г. по описа на СРС, II Г. О., 72-ри състав всички иски са отхвърлени. Съдът е мотивирал отхвърлянето на исковете с неустановяването наличието на наследствени сукцесии (наследствени правопримества).

Постановено е Решение № 1371/09.06.2022 г. по в. гр. д. № 3304/2022 г. по описа на СГС, II-Б състав, с което Решение № 20184695/13.09.2021 г., постановено по гр. д. № 1731/2020 г. по описа на СРС, II Г. О., 72-ри състав е потвърдено, освен в частта по отношение претенциите срещу А Гев П., за което лице е установено, че е починало преди даването на ход на устните състезания.

С Определение от 28.07.2022 г., съдът е конституирал на мястото на починалия ответник А Гев П., наследниците по закон – Г. А. П. и Е. А. П..

От приложения по делото нотариален акт за собственост на жилище по чл. 55 ЗПИНМ от 25.10.1969 г. се установява, че СД е придобила чрез покупка Според удостоверение от ГИС София, жилищната сграда на адрес ж.к. е с настоящ адрес ул. С договор за прехвърляне на имот срещу задължение за издръжка и гледане, сключен с нотариален акт № 116/7.2.2005 г. СД прехвърлила на И С.ова 5/6 идеални части от имота, запазвайки си пожизнено правото да го ползва. Няма данни по делото СД да се е разпоредила с останалата 1/6 идеална част от имота. Приложеният по делото нотариален акт №167/1.11.2019 г. с който Д. А., К. А. и Р. А. продават на И С.ова 1/6 идеална част от имота установява единствено, че към датата на продажбата, която е след процесния период, те са били съсобственици на имота, но от кога и на какво основание по делото не се установява. Следователно през процесния период като ползвател и собственик на апартамента СД е била и страна по облигационното отношение с предмет доставяне на топлинна енергия за битови нужди в имота и дължи заплащане на стойността ѝ. След смъртта ѝ, наследниците приели наследството отговарят за задълженията, с които то е обременено, съобразно наследствения им дял.

От удостоверението за наследници на СД е видно, че тя е починала на 5.7.2019 г.,

оставяйки наследници само от четвърти ред.

Съгласно правилото на чл. 8, ал.4 ЗН и с оглед разясненията дадени в ТР № 3 от 30.12.1994 г. по гр.д.№ 3/94 г. на ОСГК, за подреждане на роднините в четвърти ред наследници е от значение степента на сребрено родство, като с предимство е по-близката сребрена линия пред по-далечната такава. Т.е. по-близкият по степен сребрен роднина изключва по-далечния и няма конкуренция между тях, т.е. не наследяват едновременно. Разпоредбата на ал. 4 на чл. 8 ЗН установява пряко наследяване от сребрените роднини от III до VI степен включително в четвъртия ред наследници по закон, като низходящият не заема мястото на своя възходящ, не го замества, а изключва по-далечния роднина. Т.е. в четвърти ред не се допуска наследяване по заместване.

При съобразяване на тези правила на наследяване следва изводът, че наследници на СД са само наследниците от пета степен, а именно децата на сестра й Т И. – П С.ов и С. И., и на брат й Г. П. – А П. и Е. П.. Тъй като синът на брат й Н П. – П П., също е починал преди нея, то неговите деца – Н. П. и Н. П., наследници от шеста степен, са изключени от кръга на законните наследници. Следователно законните наследници са П С.ов, С. И., А П. и Е. П., всеки с дял 1/3 от наследството.

Ответницата Е. П. е представила заявление, че се е отказала от наследството на СД.

Отказът уголемява дела на останалите наследници, т.е. П С.ов, С. И. и А П. имат по 1/3 от наследството.

П С.ов е починал на 21.2.2020 г., оставяйки за наследници К П С.ова, П Р С.ов, С Ра Д и М Ра С.ова. Последните са депозирали удостоверения, че са се отказали от наследството на П С.ов. Отказът от наследството на баща им не води и до отказ от наследството на баба им, т.е. не уголемява дела на останалите наследници на СД.

Отказът има действие от момента на откриване на наследството и за последица - загубване на качеството на наследник и на правото на наследяване. Ето защо ответниците, отказали се от наследството на своите наследодатели, не отговарят за процесните задължения към ищеца. Спрямо тях исквете следва да се отхвърлят като неоснователни.

Неоснователни са исквете и срещу Н. П. и Н. П., както и срещу Д. А., К. А. и Р. А., тъй като не са наследници на СД.

С откриване на наследството наследниците придобиват правото да получат наследственото имущество. То не преминава по право към тях. При откриване на наследството за наследниците възниква правото да го приемат. С приемането му те го придобиват. Тоест, наследствената сезина не преминава по право върху наследниците, с факта на откриване на наследството, а единствено открива правната възможност на последните да заявят дали приемат наследството или се отказват от същото. Съгласно разпоредбата на чл. 48 ЗН наследството се придобива с приемането му. Приемането на наследството е едностранен акт, с който наследникът изявява волята си да го придобие. С него се определят отношенията между наследниците помежду им и между тях и третите лица, които са били в имуществени отношения с наследодателя. Приемането на наследството е изрично или мълчаливо. Изричното приемане се извършва с писмено изявление до районния съдия по местооткриване на наследството. То се вписва в особена за това книга – арг. чл. 49, ал. 1 ЗН.

Мълчаливо приемане има, когато наследникът извърши действия, които несъмнено предполагат намерението му да приеме наследството и които той не би имал право да извърши, освен в качеството си на наследник – арг. чл. 49, ал. 2 ЗН.

В Закона за наследството е предвидена възможност наследникът да бъде заставен да се произнесе по въпроса за приемане на наследството. Съгласно правилото на чл. 51, ал. 1, изр. 1 ЗН по искане на всеки заинтересован, районният съдия може да определи на

наследника срок, за да заяви приема ли наследството или се отказва от него. Преди да определи този срок съдът призовава наследника и ако той се яви, го изслушва по въпроса. Според нормата на чл. 51, ал. 1, изр. 2 ЗН, когато има заведено дело срещу наследника, което не може да се движи, тъй като той не се е произнесъл, дали ще приеме наследството срокът за приемане се определя от съда, който разглежда делото. При граматическото, систематично и телеологически тълкуване на разпоредбата на чл. 51, ал. 1, изр. 2 налага извод, че когато има заведено дело срещу наследник на починало лице, респ. починал в хода на делото ответник, което не може да се движи, тъй като той не се е произнесъл дали приема наследството, съдът му определя срок да заяви дали приема наследството или се отказва от него, **само по искане на заинтересована страна по делото**. Такава заинтересована страна е ищецът, тъй като той има интерес да се установи безспорно кои са приелите наследството наследници на лицето, с което той има правен спор или спрямо което иска да установи правата си. Ако наследникът не отговори в срока по чл. 51, ал. 1 ЗН, той губи правото да приеме откритото в негова полза наследство – чл. 51, ал. 2 ЗН. Касае се за преклузивен срок, който нито спира, нито може да се прекъсне с изтичането на който се погасява самото субективно материално право на наследника – така **Решение № 101.08.2019 г. по гр. д. № 2260/2018 г. на ВКС, IV Г. О.**

Тъй като първата материална предпоставка не е налице, то съдът намира, че не следва да обсъжда останалите предпоставки за основателност на предявените искове, както и събраните доказателства в тази насока.

Исковете следва да се отхвърлят в цялост.

За пълнота трябва да се посочи, че съдът е взел предвид и развитите съображения в хода на устните състезания, като ответниците изрично сочат, че не спорят, че са приели наследството на починалия А. П., но поддържа, че нито той пряко, нито те по силата на наследствена трансмисия по смисъла на чл. 57 ЗН са приели наследството на Спаска Панкова Дерменджийска.

При този изход на правния спор с правна възможност да претендират разноси разполагат само ответниците. Последните са поискали присъждането на деловодни разноси, като са доказали, че действително са сторили такива, поради което и на основание чл. 78, ал. 3 ГПК следва да им се присъди сумата от по 300,00 лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за първоинстанционното производство.

Така мотивиран, Софийският районен съд

РЕШИ:

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените искове от „ТС“ ЕАД, ЕИК:, с адрес: гр. **срещу** Г. А. П., ЕГН:, с адрес: гр. и Е. А. П., ЕГН:, с адрес: гр., **за заплащане разделно по равно на** основание чл. 318, ал. 2 ТЗ, във вр. чл. 200 ЗЗД, във вр. чл. 110, ал. 2 ЗС и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, **на сумата от 683,39 лв.** – стойност на доставена топлинна енергия за периода от м.05.2016г. до м.04.2019г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, както и на **сумата от 68,96 лв.** – мораторна лихва за забава върху посочената главница за периода от 15.09.2017г. до 20.12.2019 г., както и на **сумата от 9,78 лв.** – цена на услугата дялово разпределение от м.12.2016г. до м.04.2019г., ведно със законната лихва от датата на депозиране на исковата молба до окончателното изплащане на вземането, както и на **сумата от 1,77 лв.** – лихва за забава за периода от 31.01.2017г. до 20.12.2019г.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „ТС“ ЕАД, ЕИК: **да заплати на** Г. А.

П., ЕГН: *****, сумата от 300,00 лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за първоинстанционното производство.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „ТС“ ЕАД, ЕИК: да заплати на Е. А. П., ЕГН: *****, сумата от 300,00 лева, представляващи заплатено адвокатско възнаграждение за първоинстанционното производство.

РЕШЕНИЕТО е постановено при участието на трето лице-помагач „МЕ“ ООД на страна на ищеца „ТС“ ЕАД.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва в двуседмичен срок от съобщението до страните пред СГС с въззивна жалба.

Препис от решението да се връчи на страните!

РАЙОНЕН СЪДИЯ:

Съдия при Софийски районен съд: _____